

TEMPS DE CINEMA-TEMPS DE CINEMA-TEMPS DE CINEMA-TEMPS DE CINEMA

Fa molts anys que sentim aquella exclamació tan corrent com plena de sentit que diu: "Ai, quan es giri la truita...". En segons quins aspectes ja ha girat, i molt depressa, per cert. Tant, que per culpa del giravolt tan sobtat, està escaldant a joves i als que encara no ho són.

No és molt sospitos que, en tan poc temps, l'indústria cinematogràfica del país hagi pogut fabricar tant material pornogràfic? Es possible que hagin sortit tants productors, tants directors desconeguts fins ara, i tants artistes disposats a ensenyar el cul? No serà que aquesta indústria ja funcionava i per a l'exportació? Els espanyols fins no fa pas un any erem una excepció: molt agraïts per haver-nos estalviat tantes tentacions. Així d'aquesta manera varem poder desenvolupar la nostra picardia, la nostra imaginació, ja que totes les escenes semi-eròtiques que ens deixaven veure, obligaven a l'espectador a recórrer a la seva imaginació per tal d'esclarir situacions manipulades. Molt agraïts, també. Per això crec han sortit tan bons directors i artistes dintre el gènere.

He dit que la joventut i la mainada en surt perjudicada d'aquest canvi. Per què? Ningú ha volgut pensar en ells. Què els hi hem preparat? Què rumiaven les persones i estaments que, durant tant de temps, han tingut la paella pel mànec? No podran pas dir que no han disposat de temps ni de diners suficients. O bé, pensaven que l'eslogan d'Espanya "és diferent" era una realitat? És una pena.

Es hora, doncs, de pensar en tot aquest problema, que ho és tant de pares com de joventut.

Cassà està, per sort, ben equipada de sales de projecció, i això, crec, permetria es poguessin confeccionar diferents programes i per diferents edats. De fet són dos els programes que es passen diferents. De les dues sales, una d'elles, no podria dedicar les sessions del diumenge i festius per fer programes exclusivament per a la joventut?

CHARLOT, ADEU...!

La diada de Nadal s'acabà amb una notícia trista per a l'aficionat al cinema i per a tota persona sensible a l'amor i les llibertats humanes: "Tot dormint, s'ha mort Charles Chaplin, Charlòt". Quantes vegades, tant de petits com de grans, ens ha fet riure! Amb un humor net, humà, fresc, que entenia tothom.

Però ja no l'entenien tant quan denunciava injustícies socials, que ho feia; quan denunciava la pobresa, que ho feia; quan denunciava els dictadors, que també ho va fer.

La seva mort, precisament en el dia de Nadal, serà segurament per a recordar-lo encara més, ja que les seves pel·lícules, no tenien l'esperit del Nadal?

R.